

Derde zondag van de Advent - 10 december 2016

Jezus anders dan de Doper.

Preek.

In het visioen van Jesaia in de eerste lezing is sprake van woestijn, wildernis en dorre vlakte die gaan jubelen en bloeien, van knikkende knieën en trillende handen die krachtig en sterk worden, van blinden die zien, stommen die spreken, doven die horen, lammen die lopen. Alles, mens en natuur, bruist van nieuw leven, nieuwe wereld, beelden van Gods koninkrijk dat gaat komen met de komende Messias. Maar hoe gaat dat koninkrijk er komen? Is dat door de visie en de aanpak van de Doper? Of door de visie en de benaderingswijze van Jezus? Hun aanpak is namelijk verschillend. Niet Johannes is de Messias, maar Jezus.

De Doper heeft geijverd om de weg te banen voor de Messias; hij heeft het volk de weg gewezen; hij heeft zich fel en krachtig verzet tegen het kwaad dat hij om zich heen zag en vooral de machthebbers aangesproken. Maar hij heeft ervaren dat die inzet riskant is; hij belandde in de gevangenis, door toedoen van Herodes. En daar, in de stilte van de cel, denkt hij na en begint hij te twijfelen. Hij hoort dat Jezus het zo anders doet, zich ophoudt met mensen die niks betekenen, met kleine mensen, met zondaars. Hij wil zekerheid en stuurt zijn leerlingen naar Jezus om te vragen: Ben jij de Messias of vergis ik me?

Jezus geeft geen direct antwoord op die vraag van Johannes, maar stuurt de leerlingen van Johannes terug, met de boodschap om hem te vertellen wat zij gezien hebben. Mensen die niks betekenen mogen er zijn; mensen die zelf ook denken dat ze niets betekenen geloven weer in zichzelf; mensen die blind waren zien weer; doven horen, gehandicapten komen rechtop; zelfs tollenaars en hoeren zijn welkom bij Hem en krijgen nieuwe kansen. Dat is wat er bij Jezus gebeurt: de wonderlijke transformatie van mensen, die gebroken zijn, naar Hem toe komen en heel worden. Jezus doet geen beroep op de groten en

machtigen om zijn koninkrijk te vestigen, maar maakt juist gebruik van de kleinen, gebroken mensen. Bij Hem zijn die kleine mensen die niks betekenen welkom, door zijn milde begripvolle lieve houding groeien zij, komen zij tot leven. Zij komen tot recht, tellen mee, mogen er zijn.

Precies in die grondhouding lag het verschil tussen Johannes en Jezus. Net als Jezus had ook Johannes een nieuwe wereld voor ogen, Gods Rijk; daarom noemt Jezus hem de grootste die geboren is uit een vrouw. Jezus heeft respect voor Johannes; Hij noemt hem een gaaf mens, een groot profeet. Maar Johannes heeft een andere visie, hoe dat Rijk van God er moet komen. Hij is van het felle soort (de beuk erin); **hij richt zich vooral op de groten**, de machtigen, die slachtoffers maken, die mensen onderdrukken. Jezus daarentegen is van het milde soort, **hij richt zich tot de kleinen**, de gebroken mensen, die niet meetellen, de onderdrukten, die slachtoffer zijn geworden van de machtigen. Hij solidariseert zich met hen; hij laat hen voelen: je mag er zijn, ik zie jou als mens, voor mij ben je belangrijk; zijn benadering maakt kleine gebroken mensen sterk en doet hen opstaan. En zo krijgt bij Hem het Rijk Gods gestalte. Ook al is zijn benadering anders, het is allesbehalve slap. Ook zijn houding is vol risico, Hij belandt op het kruis.

Wij voelen, in deze tijd misschien wel meer dan ooit, een intens verlangen naar een andere wereld. Een intens verlangen naar vrede op aarde, naar een menswaardig bestaan voor alle mensen, naar een rechtvaardige wereld. Hoe moet die wereld er komen? Kunnen wij daaraan bijdragen? Ja, wij kunnen en moeten daaraan bijdragen. Maar misschien is onze aanpak nog teveel ingegeven door de benadering van Johannes de Doper; wij zijn geneigd zijn met de vinger te wijzen naar leiders die het verkeerd doen, die zich moeten bekeren. Misschien moeten we, op de manier van Jezus, dichtbij huis beginnen, in onze contacten met de kleinen die slachtoffer zijn - zoals vluchtelingen, vreemden, daklozen - , en hen laten voelen dat ze er mogen zijn, hen daardoor tot nieuw leven wekken. Het lijkt niet zo indrukwekkend, die benadering, maar het is wel de echte, de Jezus' benadering.

Zou dit niet de boodschap zijn van het evangelie op deze zondag? Het kind, dat - als Hij volwassen zal worden - zó met mensen zal omgaan, staat op het punt geboren te worden. In zijn aanwezigheid geloven mensen weer in zichzelf, in hun eigen kracht, in wat ze zelf kunnen. In zijn aanwezigheid kijken zij niet meer naar elkaar en naar zichzelf door de ogen van de wereld. In zijn aanwezigheid voelen armen, zieken, weduwen, melaatsen, zondaars dat ze er mogen zijn, dat zij meetellen, dat zij mooi zijn zoals ze zijn. Vol hoop en vertrouwen zien ook wij op naar Hem, Jezus de Messias, en bidden in onze kleinheid en gebrokenheid: maak jij mij mooi, maak mij mooi.